

Prostor pro Vaše poznámky

**Z
P
R
A
V
O
D
A
J**

Duben 2018

Lenka Šafránková, 4. A

Barbora Krejčí, 4. A

Karolína Mračnová, 4. A

Kateřina Tůmová, 2. C

Nikola Černohorská, 4. A

Tereza Jánová, 1. C

Karolína Canincová, 1. A

„Proč vztek žhavených zmrzlíků
zahání v směr náš stesky,
proč jedem modrých rulíků
spol nenechají všecky?“

to řekli ti, kdož plakali,
a v tichu tváře skryli.

Ti dvacet osm stejných dob
den každý v místě stáli.
A steskem starý, moudrý Jób
v rukách bílých třímali.

Tu padla steskem ona zeď,
když vůlí svou v ní vtiskli
svůj vztek, té hvězdy rudou sněť.
Pak dlaně pravé stiskli.

Dva stáli, již neplakali
pro vládu modrých chryzantém
se vrátili, kam chtěli.

Hloubka

Jen jeden život každý má,
ač chvalozpěvy zpívá.
Ta boží hloubka dunivá
nám čerň do tváře plivá.

Jen jeden život každý má,
ač bez hříchu svět prožil.
Ta boží hloubka prohnílá
mu nedá vítr do žil.

Jen jeden život každý má,
ač v kleče hold svůj vzdává.
Ta boží hloubka pálivá
mu tiše z dále mává.

Sára Placáková, 1. A

Co nás v tomto školním roce ještě
čeká

Blok testů a písemných prací společné části MZ

2. 5.–9. 5.

Ústní maturitní zkoušky

21. 5.–25. 5.

Sportovní kurz 3. C, 5. A

4. 6.–8. 6.

Biologicko-zeměpisný kurz 2. C

4. 6.–8. 6.

Sportovní den

26. 6.

Den divadla

28. 6.

Projekt se uskuteční za finanční podpory města
Příbram.

Jak se u nás soutěžilo

V letošním roce dosáhli větších úspěchů
v okresních kolech studenti nižšího gymnázia.
Druhé místo patří dvěma studentům z třídy
2. A. Jakub Tesárek nás reprezentoval v olym-
piádě z anglického jazyka (I. kategorie) a Matěj
Novotný v dějepisné olympiádě. Na třetím mís-
tě se v okresním kole olympiády z českého
jazyka v I. kategorii umístila Marie Bílá.

Mezi úspěšné studenty patří vítězové školních
kol i v dalších olympiádách:

Ondřej Novotný (5. A) – olympiáda z anglického
jazyka (II. kategorie)

Veronika Laffarová (1. C) – olympiáda z českého
jazyka (II. kategorie)

Filip Hrazdíra (4. A) – olympiáda z německého
jazyka (II. kategorie)

Andrea Fialová (1. A), *Tomáš Vaňata* (5. A) – olym-
piáda z ruského jazyka (I. a II. kategorie)

Karolína Canincová (2. A), *Barbora Bílá* (5. A) –
olympiáda z francouzského jazyka (I. a II. kate-
gorie)

Štěpán Jobek (5. A) – biologická olympiáda

Ondřej Hudeček (1. A), *Mikuláš Lachman* (3. A)
– zeměpisná olympiáda (I. a II. kategorie)

Erasmáci na návštěvě Španělska

Část studentů přihlášených do projektu Eras-
mus+ dostala možnost vycestovat do Španěl-
ska.

Na letiště jsme dorazili s úsměvem a i přes
mírné zpoždění letu nám úsměv do Manresy
vydržel. Zbytek neděle jsme už strávili v hos-
telských rodinách, se kterými jsme si šli pro-
hlédnout centrum města nebo se podívat na
středověký trh.

Ve škole pak každý tým představil svou pře-
dem připravenou prezentaci a mohli jsme se
vrhnout na vytváření našich osobních Europa-
sů, ty jsme jako výsledek naší práce přivezli
do ČR.

Středa do „slunného“ Španělska přinesla
15 cm sněhu. Všichni společně jsme navští-
vili Gironu, historické město, kde se napří-

klad natáčel seriál Hra o trůny, a měli jsme šanci nahlédnout i do místní univerzity.

V Barceloně nás čekala prohlídka bývalé továrny na zpracování textilu, ve které nyní sídlí kulturně vzdělávací centrum. Zde jsme vyslechli přednášku o moderním umění a zúčastnili se workshopu zaměřeného na vytváření podnikatelských záměrů.

Naší další zastávkou bylo rodinné vinařství na hrádku z 9. století, ve kterém žije již pětaticátá generace majitelů. Poté jsme vyrazili na nedaleký masiv Monserratu. Počasí už bylo opravdu jarní, a tak jsme rychle zapomněli na chladné noci i promoklé boty.

Náš pobyt jsme uzavřeli na společné pizza party. Velmi těžce jsme se loučili s prostředím i s hostiteli. Před odletem jsme ještě stihli v Barceloně navštívit chrám Sagrada Família navržený Antoniem Gaudím a po letu plném vzpomínání jsme v pořádku dorazili na Letiště Václava Havla.

Magdaléna Procházková, 4. A

One day in London

Dne 26. 2. 2018 se starší studenti našeho gymnázia vydali do příbramského divadla – ti mladší vyšli za kulturou o tři dny později. Čekalo nás jazykové obohacení v rámci anglického představení s názvem „One day in London“.

Z jazykového hlediska byla hra opravdu vynikající. Obrovským benefitem bylo obsazení britskými rodilými mluvčími, kteří ale mluvili zřetelně a pomalu, takže nebyl problém s porozuměním. Děj byl poněkud slabší, ovšem ten nebyl primární, takže se to dá odpustit. Za mě nejlepším aspektem byly tzv. „explanation parts,“ kde nám byla přiblížena některá slova a slovní spojení, která jsme měli možnost slyšet v předchozích scénách. Jednalo se zejména o termíny, které můžeme i my jako turisté v Londýně hodně využít a které se prý často užívají špatně. A jelikož některé scény byly interaktivní, došlo i k velmi vtipným situacím, které byly nové i pro samotné herce.

Toto představení mi připadá velice vhodné zejména pro druhé stupně základních škol, ale možnost slyšet rodilého mluvčího je cennou

Babi na mě jistě čeká,
Když zub bolí, tak dost heká.
A tak běžím k lesu,
Čokoládu nesu.

Veronika Laffarová, 1.C

Sladký sen

Medvěde, medvěde,
co si dáš k snídani?
Jahody červené,
chladí tě na dlani.
V lese je natrháš,
namočíš do medu,
dobře si pochutnáš,
užíváš pohodu.

Medvěde, medvěde,
co si dáš k svačině?
Jablíčko zelené,
roste tam v lučině.
Stromečkem zatřeseš,
dojdeš si pro vodu,
do stínu ulehneš,
užíváš pohodu.

Medvěde, medvěde,
co si dáš k večeři?
Švestičky sušené
voní už od dveří.
Anýz a skořice
máčené do medu.
Myslíš na Vánoce,
užíváš pohodu.

Medvěde, medvěde,
ležíš si v brlohu,
zdá se ti o jídle,
užíváš pohodu.

Tereza Motejlová, 3. A

Poslední dva básnické pokusy pochází z pera maturanta Jana Berky.

Rudomodrá

Dva stáli, v zeď tu plakali.
Jen žal a vztek v se měli.
Pro vládu růže nesměli
navrátit se, kam chtěli.

„Tu hrůznost pravou zčernalou
srazili dávno k zemi.
Tak proč nám srdce z těla rvou?
Proč úzko v hrudi je mi?“

to řekli ti, kdož plakali,
a v tichu tváře skryli.
„Vždyť znak ten křivý egyptský
již dál nezdobí tváře!
Bylinný národ ten světský
proč pravdu svou nám káže?“

jí svůj čas, energii a vědomosti ve prospěch ostatních a jsou odměňováni úsměvy, radostí, zkušenostmi a sebepoznáním. Dobrovolnická služba s sebou nese neveselé a mnohdy nepříjemné zážitky, ale nakonec se vždy najdou momenty, díky kterým to stojí za to.

Poděkování za tuto cennou zkušenost rozhodně patří koordinátorce Anně Simákové a paní učitelce Evě Šálkové, které jsou obě nesmírnou podporou dobrovolníků a bez nich by se dobrovolnictví nestalo součástí života studentů z Gymnázia pod Svatou Horou.

Aneta Vošmiková, 4. A

Z tvorby studentů

Studenti 1. C a 3. A se v rámci hodin literatury inspirovali francouzskou baladou nadčasového francouzského renesančního básníka Françoise Villona a vytvořili své vlastní verze tohoto slavného literárního žánru.

Babi bolí zub

Postavil jsem na kávu,
však matka brzo po ránu,
přikáže mi ať jdu k babi,
co chtěla dva baobaby.
Mám jí přinést něco na zub,
prý ji zase bolí chrup.
A tak běžím k lesu,
Čokoládu nesu.

Naneštěstí při mém štěstí
vyskočil na mě pes z klestí.
Štěkal na mě hrozně moc,
Nikdo nešel na pomoc.
Lidé na nás civěli,
Hlavami jen vrtěli.
A tak běžím k lesu,
Čokoládu nesu.

Běžím kolem školy zkratkou,
Pes má výdrž velmi krátkou.
Ztratil se mi z dohledu,
vtom však něco zahlédnu.
Bílou křídou nápis stojí,
se školou se zřejmě pojí.
A tak běžím k lesu,
Čokoládu nesu.

zkušeností pro každého bez ohledu na věk a úroveň jazyka.

Barbora Bílá, 5. A

Mysli logicky

Sedmého ročníku soutěže v logických hrách se na našem gymnáziu zúčastnilo osm pětičlenných družstev z příbramských základních škol. Soutěžilo se v počítačové hře 2048 či hexagon, piškvorkách a skládačce CUTS. Po vyčerpávacích soubojích, zavařených mozcích i počítačích se nakonec jako vítězný tým umístily Hexaškvorky, na druhém místě skončili Piškoti, obě družstva ze ZŠ Jiráskovy sady. Třetí místo patřilo žákům ZŠ 28. října a týmu s názvem Pátá. Vyhlášení byli také nejlepší hráči ve všech kategoriích.

Pro vítěze byly připraveny hodnotné ceny díky sponzorům Společnosti přátel Gymnázia pod Svatou Horou a Knihkupectví Olšanská. Skvělé ohlasy od hráčů i dozorujících kantorů pořadatele potěšili a již začali přemýšlet o osmém ročníku soutěže.

Mgr. Tomáš Bílek

Spolupráce s Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy

Gymnázium pod Svatou Horou patří od března 2018 mezi šest mimopražských středních škol se statutem spolupracující škola Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy. Ze strany fakulty tímto dochází nejen k potvrzení již fungující spolupráce, ale zejména k jejímu zintenzivnění. Pro naši školu je to současně významný krok pro získání statutu fakultní školy. Nová etapa spolupráce, která byla nastartována, bude velkým přínosem jak pro studenty, tak i pro pedagogy a nabídne naší škole celou řadu možností a aktivit: zapojení se do ověřování nových a moderních výukových materiálů a metod v různých předmětech, realizace výzkumných šetření v rámci nejrůznějších vědeckých a výzkumných projektů fakulty, návštěvy vysokoškolských vyučujících i studentů a organizace besed, přednášek a jiných vzdělávacích aktivit. Vyučujícím gymnázia nabízí tato spolupráce například více možností při realizaci svého dalšího vzdělávání. V neposlední řadě tímto

krokem Gymnázium pod Svatou Horou ukazuje zájem o budoucnost českého školství a aktivně se zapojuje do přípravy budoucích učitelů.

Multikulturní výchova v praxi

Znáť jazyk rozhodně neznamená pouze gramatiku, slovíčka nebo správnou výslovnost. Neznáme-li kulturu země, jejíž jazyk se učíme, může se stát, že se i přes perfektní znalost jazyka prostě nedomluvíme...

V rámci druhého ročníku projektu Poznej mou zemi se besedy s ruskými, ukrajinskými, běloruskými, kazašskými a kyrgyzskými studenty Jazykové školy Czech Prestige Natalie Gorbaněvské, která v naší škole proběhla ve středu 21. března 2018, zúčastnili studenti ruštiny ze tříd 3. C, 5. A a 4. C. Každý z hostů vystoupil s krátkou prezentací své vlasti a seznámil posluchače s celou řadou zajímavých a důležitých informací a faktů. Po každém vystoupení se studenti zapojili do diskuse, ve které padaly otázky s nejrůznějším zaměřením. Ke konci besedy byl dán prostor pro popovídání si v menších skupinkách a výměnu kontaktů pro další komunikaci.

Stejně jako loni, i v letošním roce šlo o velmi zdařilou a důležitou akci v rámci realizace multikulturní výchovy na naší škole. Velmi si vážíme spolupráce s jazykovou školou Czech Prestige a děkujeme jejím zástupcům i všem zúčastněným studentům a těšíme se na další návštěvy.

PhDr. Jakub Konečný, Ph.D

Čas vánoční

Kalendářní rok jsme letos mohli opět slavnostně zakončit ve svatohorské bazilice. Všichni si uvědomujeme, jak velkoryse se k nám představitelé tohoto svatostánku chovají, a patřičně si toho vážíme. Po velmi vřelém přijetí knězem promluvil ke všem shromážděným ředitel školy. Tentokrát si vypůjčil moudrá slova od velkého českého spisovatele Karla Čapka a volil velmi dobře. V bazilice vládlo po celou dobu ticho a dojetí bylo znát na všech. Program pokračoval tradičním zpíváním koled, tentokrát v mezinárodním duchu. Zazněly koledy německé i francouzské, doprovázené samotnými studenty. Před oltářem vystoupil početný studentský sbor zpěváků a muzikantů, ani učitelé se

Proto ani naše škola tradičně nezahálela a do oslav jsme se pustili plni elánu. Díky akčnímu učitelenskému sboru se třídy střetly hned ve dvou kláních.

Tím prvním byla výroba velkého velikonočního vajíčka; budme ovšem upřímní, tohoto procesu se zřejmě žádná třída neúčastnila ve svém plném počtu. „Odnegli“ to především ti výtvarně zdatní, ochotní věnovat svůj čas. Stálo to ale za to, všechny výtvořby byly opravdu povedené, některé i velice vtipné. Vyhrát ale mohlo jen jedno vajíčko, a sice to od 5. A. Moc (nám) gratuluji!

Účast všech byla nutná v soutěži následující, tzv. barevném týdnu. Pravidla byla prostá – každý den přijít do školy oděn v dané barvě. Čtvrtek byl, jak jinak, zelený, pátek si půjčil od soboty barvu bílou, v pondělí se improvizovalo do modra, úterý bylo plné žlutých kuřátek a vše završila červená středa. Studenti se velice snažili své šatníky pořádně provětrat, obzvláště musím obdivovat elán těch nejmladších, u nichž byla účast mnohdy stoprocentní – klobouk dolů! Na vyhlášení si ovšem budeme muset počkat, dokud porota neskončí s počty. Věřím, že pak výsledky sama ráda doplní. Velikonocům zdar!

Barbora Bílá, 5. A

Obohacení pro všechny

„Velké příležitosti, jak pomoci ostatním, přicházejí zřídka, ale ty malé nás obklopují každý den.“ Právě taková příležitost se v roce 2016 naskytlá příbramským studentům a studentkám prostřednictvím projektu Kamarád hledá kamaráda organizace ADRA. Název projektu vystihuje velmi dobře to, v čem tento projekt spočívá. Základní úkol dobrovolníků je během hodiny a půl mladšího kamaráda doučit a naučit látku, se kterou má ve škole problém, ale ne vždy to zůstane jenom u učení. Starší studenti se opravdu stávají kamarády pro mladší studenty. Mimo učení s dětmi hrají hry, povídají si a přinášejí jim do života trochu pravidel a rutiny. Často se dobrovolnické centrum stává jednou z mála stabilit v životě dětí ze sociálně znevýhodněných rodin. Koordinátoři a dobrovolníci spolupracují a vytvářejí pro děti příjemné prostředí s neomezenými možnostmi. Věnu-

energetickou hodnotou. Večer nás druháci oslepili šátky a odvedli pěkně do tmavých zákoutí s tajenkou, z níž jsme měli vyluštit místo, kam se máme dostat. Vítězstvím nad učiteli jsme si toho dne vydobyli posunutou večerku.

Ve středu odpoledne jsme na běžkách podstoupili místy až skialpinistický výšlap na Vrbatovu boudu. Na tomto místě se hodí vyjádřit úctu běžkařským začátečníkům, kteří museli absolvovat nespočet pádů a následného vysilujícího vstávání. Respekt.

Ten den byla obloha blankytně modrá, ten den byly ty nejkrásnější výhledy i fotky.

Dalšího dne spatřily naše oteplováky vyhřívané a měkoučké sedačky lanovky na Svatém Petru. Strastiplná cesta skibusem se vyplatila. Odpolední hrátky na běžkách rozesmály nejen pobavené učitele, ale i zpocené a od samého válení v čerstvém prašanu unavené studenty.

Náš poslední den na sjezdovce nám Krkonoše opět připomněly svou sílu – to, co nám mrazilo obličej, nebyly sněhové vločky. Dopoledne jsme se ještě stavili na stadionu zafandit dceři majitelky naší chaloupky z mechu a kapradí – Marušce Rysulové, holky z druháku dokonce vytvořily transparent. Večer nám pak diplomy předávala Maruška Rysulová, čerstvá vicemistryně republiky. Společně s ní také Klára Moravcová, sestra Václava Moravce a hlavně účastnice olympiády v Soči v běhu na lyžích. Do celkového pořadí už byl tou dobou započítán i závěrečný biatlon. Závod, kde bojovní členové štafet nechávali veškeré síly na trati a šikovnost na střelnici.

Celý týden byl příjemným útekem z roztávající ponuré Příbrami do dvěma metry sněhu zasypané krkonošské krajiny. Byl přínosný jak v oblasti zlepšování našich lyžařských schopností, tak ve stmelování kolektivu.

Barbora Vacková, 3. A

Hody, hody, pomlázka...

Wikipedie definuje Velikonoce takto: „Velikonoce jsou nyní nejvýznamnějším křesťanským svátkem, oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Vedle toho jsou Velikonoce obdobím lidových tradic spojených s vítáním jara, které s náboženským svátkem souvisí jen volně.“

nenechali zahanbit. Po společné „vánoční hymně“ odcházeli všichni domů s pocitem radostného očekávání dnů následujících.

Naši studenti se i letos zapojili do celé řady akcí pořádaných městem v rámci vánočních oslav. Na zahájení adventu 2. 12. se stali součástí živého betlému, skupinka studentů pomáhala také při akci Vánoce v divadle a v lednu se zapojili i se svými učiteli do tříkrálového průvodu.

Třetinový den

Speciální den 31. ledna jsme oslavili jakseptí hokejově. V první třetině bylo naše studentské družstvo těsně poraženo v přátelském utkání, když svým nájezdem rozhodl sám pan ředitel. Podlehli jsme síle srdcí učitelského manšaftu.

Druhá třetina pokračovala v aule Základní školy Jiráskovy sady besedou s panem inženýrem Josefem Holým (absolventem našeho gymnázia). Tématem byla umělá inteligence. Přednáška o fenoménu budícím silné emoce, ať už zájem, či strach, trvala minimálně hodinu a půl. Panu inženýru Holému se podařilo velmi poutavě a leckdy i vtipně vysvětlovat podstatné souvislosti. Vysvětlil aspekty, kterými působí sociální sítě na lidskou společnost, i princip jejich fungování, zároveň i zneužívání. Velmi objektivně nás seznámil s klady i se zápory. Celá aula v tichosti poslouchala. Ke konci jsme se dočkali i odpovědí na naše předem připravené otázky.

Po hodině a půl však naše mozky hlásily stupeň nejvyššího zavaření, bylo na čase provětrat buňky cestou do školy.

Zde jsme se dočkali finále našeho půlročního boje. S čistým štítem jsme se tedy mohli vydat vstříc druhému pololetí.

Barbora Vacková, 3. A

Tradice čítání pokračuje

V uplynulém období proběhla v rámci projektu Knihkupecké čítání ve spolupráci s Knihkupectvím Olšanská tři setkání se čtenáři. Dvě byla věnována dospělým čtenářům a účinkovali v nich učitelé z našeho gymnázia. V listopadu se četlo z antiutopického románu Vladimíra Sorokina Manaraga a v únoru z několikrát oceněné knihy (Kniha roku 2017, cena Evropské unie za literaturu) Bianky Bellové Jezero. Leden přilákal do prostor knihkupectví nejmenší čtenáře a studenti dramatické výchovy jim předčítali z půvabné knihy Ester Staré Jak se Jozífek s Jožinkou ztratili a nevěděli o tom. Pro studenty, kteří se této akce zúčastnili poprvé, to byl velmi příjemně strávený čas a už se těší na další pokračování.

Šachová simultánka

Od října se po deseti letech v prostorách naší školy pravidelně v úterý schází fanoušci královské hry – šachu. Ruský velmistr *Leon Vološin* předává zájemcům z řad žáků gymnázia, ale i ostatních základních škol své bohaté šachové zkušenosti. Mezi členy najdeme chlapce i dívky, menší i větší. Velmistr Vološin se stal celkem pětkrát mistrem Sovětského svazu v juniorské kategorii. Spolupráci s dětmi si velmi pochvaluje a je nadšený z jejich pokroků.

Vyvrcholením letošní činnosti kroužku byl 16. leden, kdy proběhla tzv. simultánka. Velmistr se utkal se všemi členy zároveň. Atmosféra zápasů byla skvělá, všichni si zde přišli na své.

Umění sebeobrany je důležité

Dne 20.3. 2018 měli studenti tříd 4. A a 2. C možnost se seznámit se základy sebeobrany. Kurz se konal ve sportovní hale VAVEX Příbram. Studenti začali s výukou v 8.00 a skončili ve 13.00. Instruktory byli *Michal Vaský* a *Honza Kodeš*, kteří zde zastupovali společnost Krav Maga IKMF CZ. Po rozehřátí následovala

výuka obrany v časové posloupnosti od upozornění na dálku až po boj zblízka. V náplni výcviku byla například obrana proti útoku nožem, obrana proti škrčení a boj s více útočníky. Studenti se naučili základní techniky boje. Byli seznámeni s možnými scénáři útoku a jejich řešením. Učení základních technik se střídalo s hrami, které byly zaměřené k rychlé reakci na možného útočníka. Instruktorem se podařilo studenty zaujmout a ti považovali takto strávené dopoledne za příjemné zpestření výuky.

Barbora Krejčí, 4. A

Za nezapomenutelnými zážitky v Krkonoších

V sobotu 17. března vyrazila posádka složená z 34 studentů našeho ústavu směr Horní Mísečky.

Po několikahodinové a ve finálních partiích strastiplné cestě jsme byli vyplivnuti na parkovišti. Dle informací se naše chaloupka z mechu a kapradí nacházela v okruhu sto metrů. Naštěstí jsme měli zkušené horské vůdce z druháku. Následovali jsme je i se svými kufry zpola zabořenými ve sněhové závěži. Upozornění pro další ročníky: ne, kolečka v půlmetrové závěži vážně ztrácejí svůj smysl. Hurá, za mlhou hustou, že by se dala krájet, se zjevil penzion Horské zátiší.

Za stejnou mlhou, mnohonásobně posílenou mohutným větrem a chumelením, jsme se vydali sbírat první zkušenosti na běžkách. Po našem prvním sjezdu se promrzlá sjezdovka směrem k běžeckému stadionu podezřele podobala bojišti u Waterloo. Ten den jsme měli získat respekt k horám, jak večer vysvětlil pan ředitel. Ano, asi jsme jej získali. Zvláště pak skupina vedená sebevědomým vůdcem, jež skončila kdesi, neznámo kde, a která byla zachráněna mobilním telefonem, který s nazením vlastních promrzlých prstů zvedla oběť paní učitelka. Večer jsme ve vyhřáté jídelně absolvovali instruktáž ohledně mazání lyží, nově nabyté vědomosti jsme okamžitě potřebovali vyzkoušet, čest památce žehličky pana učitele.

Druhý den jsme mimo jiné obdrželi verdikt o úrovni našeho lyžařského umu. Na odpoledních běžkách se jen ti největší borci dokázali přiblížit na pouhých sto metrů od stanoviště poklidného odpočinku pana učitele.

Další den jsme s menším martýriem získali skipasy a mohli si poprvé vychutnat jízdu na nádherných medvědínských sjezdovkách. Odpoledne jsme na běžkách otestovali pevnost promrzlé stopy při strašidelně prudkém a dlouhém sjezdu. Abychom vyrovnali fyzické a psychické vyčerpání, dostali jsme večer hádanku hádanek. Všechny naše olympijské země se s ní statečně popraly.

Třetí den odpoledne jsme pěkně pěšky seběhli do Špindlerova Mlýna. Zpět jsme se v klidu vyvezli lanovkou i s batohy napěchovanými